

# Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2023/1



## *A Then család beszámolt perui szolgálatáról*

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

# Hálaadás 2022-ért

(folytatás)

A járványveszély csendesedésével lassan egyre többen felbátorodtak és személyesen vettek részt alkalmainkon. De még kb. 10-15%-a hiányzik a rendszeresen templomba járóknak. Reméljük, hogy az interneten egyenes adásban közvetített istentiszteletek csak a betegeknek és a mászol lakóknak lesz segítség és nem kényelmesít el másokat. Bátorítsuk egymást a személyes jelenlétre, ugyanis az a lelki épülés mellett egyúttal hitünk megvallása is.

A 45 megkeresztelt közül ketten voltak felnőttek. A 22 konfirmált között pedig 7 felnőtt is csatlakozott gyülekezetünkhöz. Házasságkötésére 11 pár kérte Isten áldását. Isten ígéje hirdettetett vigasztalásul 46 temetésen.

Mintegy 750 család vállalt részt anyagilag is egyházfenntartói járulékának éves befizetésével gyülekezetünk szolgálatából. Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyik 1%-át a „Nagy-erdei Egyházközségért” közhasznú alapítvány javára ajánlották fel, és azoknak is, akik a másik 1%-ot pedig a Magyarországi Református Egyház javára, és így segítettek közös szolgálatunkat.

Gyülekezetünk lényegileg tagjainak egyházfenntartói járulékából, perselypénzéből és adományából, valamint sokak önkéntes munkájával végezte sokrétű szolgálatát. Fáradozzunk együtt azon, hogy régi és újabb gyülekezeti tagjaink otthon érezzék magukat közösségünkben.

Szeretnénk folytatni az evangélium hirdetését, és keressük az új utakat, módszereket is. Tartsuk meg mindenben a szeretetet és a lényegi dolgokban a testvéri egyetértést.

*Püski Lajos*

# „Diospi Suyana” ...

## A Then család perui szolgálata

December 11-én a gyülekezetünkől és a hírlevelekből is ismerős Then család számolt be a Peruban 2020 júliusa óta végzett missziójukról. Megkérdeztem édesanyámat, hogy neki milyen benyomásai voltak, amikor hallgatta őket, és egy véleményen voltunk: elkötelezett házaspár, akik szívvel-lélekkel végzik küldetésüket, ám nem könnyű összeegyeztetni a munkát és a családot.

Dr. Simon Then Würzburgban és a Debreceni Orvostudományi Egyetemen tanult. Két és fél éve gyermekszakorvosként szolgál és evangelizál a perui Diospi Suyana kórházban. Gáborjáni Szabó Fruzsina gyülekezetünkben nevelkedett. Közgazdászként a kórház pénzügyeivel foglalkozik rész munkaidőben, a négy gyermekük nevelése mellett.

A Diospi Suyana missziós kórház alapítójának az volt az elképzelése, hogy az Andok-hegység mélyszegénységben élő quechua indiánjai egészségügyi ellátását javítsák, valamint az evangéliumot is terjesszék. Az utóbbi években a lakosság között végzett misszió kiegészült egy gyermekevangelizációs szolgálattal, egy keresztyén iskolával és egy médiacentrummal, amely rádió- és tévéadásokat sugároz Dél-Peru egész területén. Simonék a rádióban egy orvosi műsorban betegségekről beszélgetnek, felvilágosítást tartanak.

Fruzsina így fogalmazott a beszámolójában: „A férjem sokszor azt látja, hogy a betegeknek fontosabb, hogy szeretettel és tisztelettel bánjanak velük, mint a magas

# „Diospi Suyana”, avagy „Istenben bízunk”

szintű ellátás, pedig arra is szükségük van.” A betegek sokszor 12 órát is megtesznek, hogy eljussanak a kórházba. A Then házaspár több gyógyulástörténetről is be tud számolni. Jó volt azt is hallani, hogy a kórházban minden reggel fél óra szünetet tartanak, amikor az evangélium szólal meg. Fantasztikus lehet, amikor „minden leáll”, és csak az Ige hangzik.

A beszámolóból az is kiderült, hogy a Then család hányféle módon tud kapcsolódni az emberekhez: család, iskola, gyülekezet, kórház. A szülők, Simon és Fruzsina példamutatással vannak jelen gyermekeik előtt, akik pedig a kortársaik között tudnak sugározni. Az iskolájuk tanári kara szigorúan kiválasztott, élőhitű tagokból áll, így a misszionáriusok és a helyi lakosság gyermekeihez is eljut az evangélium.

Egyik hírlevelükben olvastam: „Összeségében azt mondhatjuk, hogy kezdjük otthon érezni magunkat itt Curahuasiban. A lányok egyre több barátot szereznek, és a szolgálat is lassan szemmel látható gyümölcsöt terem. Hálásak vagyunk, hogy láthatjuk, miért vezetett minket ide az ÚR!” Egy kis baptista gyülekezetbe járnak, ahol több gyermek problémás családokból érkezik. Ez óriási szolgálati lehetőség, hiszen így sok nem hívő családban élő gyermek hallhatja a Jézus Krisztusról szóló örömhírt, és továbbadhatja otthonában.

Nekünk nagyon idegennek hangozhat, hogy ott a pogány inka hagyományokkal erősen összefonódik a katolicizmus, pl. pogány tradícióként még most is áldozatot mutatnak be a hegynek, vagy ha esik az eső. A Then család számára szintén

ismeretlen volt ez a helyzet, de ennél fontosabbnak tartják, hogy hirdessék az evangéliumot! Számukra a szavak és a tettek összefonódnak, egyik nincsen meg a másik nélkül.

Ezentúl, amikor a Decathlon sportáruházban vásárolt, Quechua túraruháimra nézek, eszembe jutnak azoknak az életútjai, akikről ez a márka a nevét kapta. Bizonyos vagyok abban, hogy a quechua indiánok testi és lelki életében Isten munkálkodik. A Then család 2023 februárjában ismét visszautazik Peruba, és imádságaink mellett most 300.000 forinttal is támogatjuk missziójukat.

Az életük hiteles! Az Istenbe vetett óriási hitükről tettek tanúbizonyságot előttünk. Lehet félelem és akadály, de hiszik és tapasztalják, hogy a hűséges Isten mellettük áll. Viszi őket, mint ahogy egy ember a fiát. „A pusztában is láthattad, hogy egész úton, amelyen jártatok, úgy vitt téged Istened, az Úr, ahogy a fiát viszi az ember, míg el nem érkeztetek erre a helyre.” (5Móz 1, 31)

*Petkes Piroska Judit*

*A debreceni rászorulókat ruha és élelmiszer adománnyal segítettük.*



# Felekezeti identitásunk kérdései

2022 novemberében **Hagyomány és megújulás** címmel tartottunk Gyülekezeti hétvégét. E számban presbiterünk, **Dr. Fazakas Gergely** előadásának rövidített szövegét közöljük. Az előadás megtekinthető a *refnagyerdo* YouTube csatornán.

A debreceni líciumfa ismert legendája a reformáció kezdetéhez, Bálint prédikátor és Ambrosius váradi kanonok hitvitájához köti a növény elültetését. Noha a fa mintegy 250 esztendősen lehet, illetve a legenda is minden bizonnyal nem a 16. században, hanem a 20. század elejére formálódott meg, a líciumfa mellett sétálva érdemes elgondolkodnunk azon, hogy manapság milyen jelentősége van a keresztyénségen belül a vallási különbségeknek, felekezeti identitásnak.

Amennyiben megadatott számunkra, hogy – újabban vagy éppen gyermekkorunk óta – valamely keresztyén közösségben nevelkedtünk, akkor azért lehet fontos a saját felekezetünkhöz való ragaszkodás, mert úgy élhetjük meg, hogy minket a reformátusságunk segíthet ahhoz, hogy jobb krisztuskövetőkké váljunk. A számunkra ismert hagyomány és szokásrend keretében megélt hitünk felől érthetjük meg jobban Istent.

Am tapasztalhatjuk, hogy azok számára mindennek kisebb a jelentősége, akiknek nem (vagy későn) adatott meg az elsődleges és másodlagos vallási szocializáció, azaz a családi, illetve az gyülekezeti vagy iskolai felekezeti nevelés. Ez általános társadalmi jelenség a mai 30-as, 40-es, 50-es korosztályban. Mert bár e generáció a rendszerváltás után nőtt fel, a többségük

azért nem láthatta szüleitől a személyes vagy legalább kulturális jellegű vallás-gyakorlás példáját, mert ők a szocializmus idején nevelődtek, így nem tudtak mit átadni a gyermekeiknek. Igaz, a mai középgenerációra lehetett még némi hatása a nagyszülők vallásosságának, ahogyan azt például az Érdeklődők istentiszteletén elhangzott bizonyágtételekben szoktunk hallani.

Hasonlót érzékelünk, ha a tizen-, huszonévesek körében mozgunk, például világi iskolák hittan (vagy más) tanáraként, egyetemi oktatóként, cégeknél a gyakornokokkal foglalkozó munkatársként. E generáció számára – ha nyitottak is a keresztyénség felé, sőt, ha Krisztus követése iránt elkötelezettek – kevésbé tűnnek lényegesnek a hittételek és a felekezeti hagyományok. Ha ez a sajátosság a korábbi évtizedekben is jellemző volt a mindenkori fiatalságra, manapság talán még látványosabb, hogy többségük számára nem jelent problémát a különböző vagy éppen újfajta liturgiai rend átélése, a felekezeti határokat átlépő énekes-zenei gyakorlat. (Ne feledjük, a gyülekezeti énekek felekezetek közötti vándorlása a 16–18. században is gyakori volt.)

A keresztyénség iránt nyitott fiatal vagy középkorú értelmiségiekkel beszélgetve pedig számos esetben azért érzékelhetünk némi ellenállást az egyes keresztyén felekezetekhez való szorosabb kötődést tekintve, mert – különösen a tájékozottabbak véleménye szerint – az egyházak lelkészei vagy papjai, illetve vezetői egy részének (a valós tapasztalatok alapján vagy csupán a pletykák szerint) erkölcsi

## Felekezeti identitásunk...

szempontból, anyagi vonatkozásban vagy egyebeket tekintve megkérdőjelezhető döntései és cselekedetei vannak.

Szintén csökkentheti a vallási hovatartozás erősségét, a felekezeti háttérű misszió – emberi szempontú – hatékonyságát, ha azzal találkozunk, hogy egyes egyházaknak a politikai, társadalmi kérdéseket tekintve értelmezhető kiállásai vannak vagy éppen nincsenek. Noha nem könnyű bölcsen dönteni abban, hogy egy felekezet fogalmazzon-e meg álláspontot világi ügyekben, de az erről szóló (belső) vitákat mindenképpen érdemes lefolytatni. Hiszen közvetlenül a misszió vonatkozásában van jelentősége annak, hogy a lelkészek és világi tagok, egyházi vezetők mennyire fedezik fel az evangélium következményeit a valós élet különféle területein. Ahogyan egy kiváló katolikus teológus, Görfői Tibor fogalmaz egy interjúbán: „Akinak az lenne a véleménye, hogy ami most a világban, az országban, a városokban vagy az otthonokban történik, annak nincs köze az Örömhírhoz, az bizonyos szempontból elvesztette evangéliumi érzékenységét.”

Ez az evangéliumi érzékenység talán inkább a *közös alapnak* tekintendő, mintsem felekezetek feletti jelenségnek. Hiszen a felekezeti hagyományba való – régebb óta tartó vagy frissebb – belenevelődésünk hasonló a családi kötődésünkhöz. Még ha tudjuk is, hogy vannak a miénktől különböző familiák, eltérő szokásokkal, de számunkra mégis rokonszenves működéssel, akkor is: mi elsősorban a sajátunkban lehetünk otthonosak. Így lehet otthonos mindannyiunk számára a saját református hitünk és gyakorlatunk.

## Szolgálatok



*Égőcsere*



*Úrvacsora*



*Kertgondozás*

*Szívárvány –*

a Debrecen-Nagygyerdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 250 példányban

31. évfolyam 1. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

**E-mail: [refnagyerdo@gmail.com](mailto:refnagyerdo@gmail.com)**

**Gyülekezeti honlapunk: [www.refnagyerdo.hu](http://www.refnagyerdo.hu)**

## Három évtized

Az 1942-re felépült Egyetemi templom kettős funkciót látott el, amíg lehetett, mert otthona volt a közegyház egyetemi missziójának és a városrész Nagyerdei Egyházközségének. Az Egyetemi templom 1975-re, adásvételi és csereszerződés nélkül, állami kézre került. Gyülekezetünknek pedig a Bolyai utcán felépült kicsi templomba kellett átköltöznie.

Gyülekezetünk 1991-ben visszaigényelte az Egyetemi templomot. A Minisztérium előbb elismerte, majd elutasította igényünket. Hat év peres eljárása után a Legfelső Bíróság kimondta, hogy az Egyetemi templom ügye nem tartozik a „volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezésére” született törvény hatálya alá. Ezek után politikai síkon próbáltuk rendezni a kérdést. A Zsinat akkori elnökének közbenjárására a polgári kormány 2001-ben visszaadta az Egyetemi

templomot a Magyarországi Református Egyháznak. Zsinatunk 2003-ban átruházta a tulajdonjogot a Tiszántúli Református Egyházkerületre.

Az Egyházkerület egyetemisták közötti missziója, az ún. Egyetemi Gyülekezet fokozatosan birtokba vette az egyébként felújításra szoruló épület egy részét.

Az utóbbi évek pályázataik adtak lehetőséget arra, hogy közel 800 millió forintért a külső és a belső felújítást és korszerűsítést el lehessen végeztetni.

A Tiszántúli Egyházkerület az Egyetemi Gyülekezetnek otthont adva, a templomban szeretne lelki, kulturális és tudományos programokat szervezni, illetve azoknak helyet adni. Ennek szervezésével presbiterünket, dr. Tóth-Matolcsi Lászlót bízta meg. Így kapcsolódhat egymáshoz 30 év munkája után újra a hit és a tudomány.

*Püski Lajos*



# Ökumenikus Imahét



Egyetemi Templom



Mézeskalács sütés



**Győri János**  
1943-2022

Gyülekezetünk több mint két évtizeden át hűséges, szolgálatkész presbiterének ravatala mellett hálaadással megállva Isten igéje vigasztalt bennünket:

**„Hagyd az Úrra utadat, bízál benne, mert ő munkálkodik.” (Zsolt 37,5)**

**Imahét a Krisztus-hívők egységéért  
2023.**

**„Tanuljatok meg jól cselekedni, töreked-  
jetek az igazságra.” (Ézs 1,17)**

**Január 15. vasárnap, 17.00 óra: Görögkato-  
likus Templom,** Igehirdető: Dr. Fekete  
Károly református püspök

**Január 16. hétfő, 17.00 óra: Evangélikus  
Templom,** Igehirdető: Hadházi Tamás  
református esperes

**Január 17. kedd, 17.00 óra: Széchenyikerti  
Református Templom,** Igehirdető: Dr.  
Khaled A. László metodista szuperintendens

**Január 18. szerda, 17.00 óra: Szent Anna  
Római Katolikus Székesegyház,** Igehirde-  
tő: Asztalos Richárd evangélikus lelkipásztor

**Január 19. csütörtök, 17.00 óra: Nagyerdei  
Református Templom,** Igehirdető: Kocsis  
Fülöp görögkatolikus érsek-metropolita

**Január 20. péntek, 17.00 óra: Baptista Ima-  
ház,** Igehirdető: Dr. Krakomperger Zoltán  
római katolikus általános helynök

**Január 21. szombat, 17.00 óra: Szent László  
Katolikus Templom,** Igehirdető: Püski  
Lajos református püspökhelyettes

**Január 22. vasárnap, 17.00 óra: Református  
Nagytemplom,** Igehirdető: Fabinyi Tamás,  
előima: Palánki Ferenc róm. katolikus püspök

**A DEBRECENI TELEVÍZIÓ MINDEN ALKALMAT  
ÉLŐBEN KÖZVETÍT 17 ÓRÁTÓL.**

**Az imahét perselyadományát a  
Debrecen-Szabadságtelepi Református  
Templomban történt tűzkár utáni hely-  
reállítási munkákra ajánljuk fel.**

*Hittanos családok karácsonya*



*Ifjsek karácsonyi vacsorája*